

Context rond de zelf-test vraag aan WAR

Vanuit WP 2: Vraag 1: Welke effect zal het gebruik van serologische snel testen (door burgers zelf) hebben op menselijk gedrag?

Er zijn nu laboratoria die serologische snel testen aanbieden (bijvoorbeeld <https://www.innatoss.com/nl/covid-19/#testen>). Tot nog toe raadt RIVM gebruik van deze tests af. Wij vragen ons af welk effect het gebruik van deze testen zullen hebben op menselijk gedrag.

Nemen zij meer risico's, ten opzicht van hun eigen gezondheid en die van anderen?

Is er literatuur over andere (zelf) testen voor besmettelijke ziekten waarvan we kunnen leren of deze bewust of onbewust wel of niet aanzetten tot onveilig gedrag na de test? Of heeft de test en de uitslag (positief of negatief) geen invloed op preventief gedrag? Wat doen mensen nav test uitslag? Wat doen mensen wetende dat ze zich kunnen gaan testen?

Op zoek naar evidence, kort. Inzichten nodig voor VWS om verder beleid te ontwikkelen.

Vragen aan WAR vanuit WP2:

1) Welke psychologische determinanten en mogelijk gevolg gedrag spelen hier een rol? Waar kunnen wij literatuur op zoeken?

Kanttekening: Nadeel van vergelijken met zelftesten voor besmettelijke ziektes is dat het vaak diagnose testen zijn (heb je het/heb je het niet) en niet serologische testen (heb je het gehad en heb je antistoffen) zoals hier het geval. Dus laten we goed nadenken wat de beste vergelijkende literatuur is en op welke determinanten burgers kunnen verschillen bij COVID-19.

2) Kennen jullie recente reviews waar zelf testen aan de orde komen?

3) Aan welke andere onderzoeksvelden kunnen we denken, andere ziekten waar zelf-testen voor beschikbaar zijn en waar mogelijk al meer onderzoek is gedaan naar de gevolgen voor gedrag?

Wij denken nu aan:

- Literatuur rond HIV en SOA testen, HPV
- Body scan literatuur
- DNA testen op genen, ziekten
- Long ontsteking (afgeraden doch vaak uitgevoerde na meting)

Key words

Via 5.1.2e Self-control

Andere key words: self-testing, psychosocial impact, risk behavior, risk compensation.

Systematische reviews die we bruikbaar achten:

Vanuit HIV literatuur:

Steehler, K., & Siegler, A. J. (2019). Bringing HIV self-testing to scale in the United States: a review of challenges, potential solutions, and future opportunities. *Journal of clinical microbiology*, 57(11), e00257-19.

Stevens, D. R., Vrana, C. J., Dlin, R. E., & Korte, J. E. (2018). A Global Review of HIV Self-testing: Themes and Implications. *AIDS and behavior*, 22(2), 497-512. <https://doi.org/10.1007/s10461-017-1707-8>

Gagnon, M., French, M., & Hébert, Y. (2018). The HIV self-testing debate: where do we stand?. *BMC international health and human rights*, 18(1), 5.

Brown, A. N., Djimeu, E. W., & Cameron, D. B. (2014). A review of the evidence of harm from self-tests. *AIDS and behavior*, 18 Suppl 4(Suppl 4), S445-S449. <https://doi.org/10.1007/s10461-014-0831-y>